

Das erste Fragment lautet:

— dum¹ dicit², quamdiu vir eius vivit³; illo autem mortuo dat nubendi licentiam. Hanc etiam ipsam regulam tenuit et in ea non suum, sicut in nonnullis monitis, sed preceptum Domini iubentis ostendit, cum ait⁴: 'Eis autem, que⁵ nupte sunt, precipio⁶ non ego, sed Dominus mulierem a viro non discedere; quodsi discesserit, manere innuptam aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat'. Credo similis forma: ut si dimiserit, non ducat aliam aut reconcilietur uxori. Fieri enim potest, ut dimittat uxorem causa⁷ fornicationis, quam Dominus exceptam esse voluit⁸. Iam vero, si nec illi nubere conceditur vivo viro, a quo recessit, neque huic alteram ducere viva uxore, quam dimisit, multo minus fas est illicita cum quibuslibet stupra committere. Item potest fieri, ut discedat ea causa mulier, qua Dominus permisit, aut si foeminae licet virum dimittere etiam preter causam fornicationis et non licet viro, quid respondebimus de hoc, quod dicit posterius: 'Et vir uxorem non dimittat'? Quam rem non addidit, — excepto causa fornicationis, quod Dominus permisit, — nisi quia similem formam vult⁹ intelligi, ut si dimiserit, quod causa fornicationis permittitur, maneat sine uxore aut reconcilietur uxori.

Item nihil iniquius, quam fornicationis causa¹⁰ dimittere uxorem, si et ipse convinciatur fornicari! Occurrit enim illud¹¹: 'In quo enim alterum iudicas, te ipsum condempnas: eadem enim agis, que¹² iudicas'. Quapropter quisquis causa fornicationis vult dimittere uxorem, prior debet esse a fornicatione purgatus.

Item contra excusationem maritorum adulterantium ex libro de adulterinis coniugiis¹³ ad Pollentium secundo¹⁴: 'Christiani audiunt: Caput mulieris vir: ubi se agnoscunt duces, illas autem comites esse debere, et ideo cavendum viro illuc ire vivendo, qua timet, ne uxor sequatur imitando' et cetera.

Misimus beatitudini vestrae capitula eadem, de quibus nobis rescribere dignetur sanctitas vestra, si definitio decim¹⁵ episcoporum in hac parte valere debeat. Audivimus, quod

1) 'dū.', ein Buchst. radiert, Hs. 2) Nämlich der Apostel Paulus; vgl. 1. Cor. 7, 39, Röm. 7, 2. 3) Zwischen 'vi' und 'vit' 2 Buchst. radiert. 4) 1. Cor. 7, 10, 11. 5) 'q' Hs. 6) 'ptio' corr. in 'ptipio' Hs. 7) 'causa' Hs. 8) Vgl. Matth. 5, 32. 9) 'forma uul' Hs. 10) 'causa' Hs. 11) Röm. 2, 1. 12) 'qui' Hs. 13) 'adulteri coniugibus' Hs. 14) l. II c. 7 (Augustini opp. edd. Bened. VI, 408, wo die Stelle beginnt: 'Christianis equidem loquor, qui fideliter audiunt' etc. 15) So Hs.